

‘Weg met de nieuwe standenstaat!’

Posted on 19 oktober 2024 by Chris Rutenfrans

Het boek *De nieuwe standenstaat* van Martin Sommer is een briljante analyse van de politieke en culturele ontwikkelingen van de afgelopen twintig jaar. Een tijdsdocument, prachtig geschreven en bijzonder leerzaam. Het leidt ons van de verhuizing van het Binnenhof, via de nieuwe standspartij D66, het verdwijnen van de kerk, het hoogoven-gevoel en de geschiedenis als rechtbank tot, uiteindelijk, de terugkeer van de politiek. En dat alles aan de hand van grote geesten als Tocqueville, Thorbecke, Isaiah Berlin en Larry Siedentop. En van Martin Sommer zelf natuurlijk.

Zelfontplooiing in plaats van verheffing

De centrale gedachte van het boek is het ontstaan van een nieuwe standenstaat die vergelijkbaar is met de oude standenstaat van voor de Franse Revolutie. Een van de oorzaken daarvan is het onderwijs waar de zelfontplooiing van Maria Montessori het heeft gewonnen van de verheffing van Theo Thijssen. Terwijl het in onze jeugd nog mogelijk, zelfs vrij gemakkelijk was, om via het onderwijs verticaal te stijgen, is dat tegenwoordig veel moeilijker geworden.

Wie niet van huis uit veel kennis en cultuur meekrijgt, zal zijn achterstand op school niet gauw inhalen. In plaats van taal, rekenen, aardrijkskunde en geschiedenis wordt er tegenwoordig voornamelijk gefröbeld. Zodoende kan een derde van de afgestudeerde scholieren niet meer lezen en rekenen.

Zij zijn voorgoed opgesloten in hun kaste. Juist datgene wat ze niet hebben is het toegangskaartje tot de macht geworden: kennis en bekwaamheid. Regelmatig krijgen ze te horen dat hun opvattingen onjuist zijn, want in strijd met de wetenschap, en slecht, want in strijd met de mensenrechten. Ze worden op de kop gezeten door een nieuwe aristocratie die er trots op is geen ideologie te hebben, maar wel de waarheid in pacht.

En die waarheid houdt in dat we door de klimaatverandering aan de rand van de afgrond staan, dat de natuur op sterven na dood is, dat we ons land zo snel mogelijk moeten opheffen om op te gaan in een groter geheel en dat we daar het beste een voorschot op kunnen nemen door iedereen die dat wil hier toe te laten.

Waarom nog stemmen?

De nieuwe aristocraten zullen ontkennen dat deze waarheid óók een ideologische waarheid is, een van de vele opvattingen die net als alle andere wordt bepaald door subjectieve gevoelens en voorkeuren. Nee, volgens hen is deze waarheid de zuiver wetenschappelijke waarheid. Elke discussie wordt beslecht met de dooddoener dat maar liefst 97% van alle wetenschappers dit ook vindt.

Het hoeft niet te verbazen dat de democratie het in zo'n klimaat zwaar te verduren heeft. Waarom nog waarde hechten aan een stembusuitslag als de wetenschap, zoals die wordt uitgedragen door media, rechters en ambtenaren het toch het beste weet? Waarom nog stemmen als alles al is beklonken in de EU en internationale verdragen?

Terug naar de Middeleeuwen

De nieuwe standenstaat denkt net als de oude in groepen. Zoals Sommer schrijft: 'Niet belangrijk is meer wát er wordt gezegd, maar wíe het zegt.' Iemand die qua geslacht, seksuele voorkeur, ras of etniciteit behoort tot een groep die 'eeuwenlang onderdrukt is', heeft altijd gelijk. In Sommers woorden: 'De standenstaat is terug,

niet langer gekleed in livrei of slobkousen maar in spijkerbroek en op sportschoenen. En het was geen genoegen.'

Verzet is geboden

Dit groepsdenken betekent een terugkeer naar de Middeleeuwen. Ik denk dat we de plicht hebben ons ertegen te verzettten, omdat het in strijd is met de kernwaarde van de westerse cultuur, namelijk dat elk individu een intrinsieke waarde heeft, een waarde die juist níet afhankelijk is van collectieve kenmerken als etniciteit, sekse en seksuele voorkeur.

Door dit geweldige boek te lezen kunnen wij ons wapenen tegen het nieuwe primitivisme. Lees *De nieuwe standenstaat* om te kunnen zeggen: 'Weg met de nieuwe standenstaat!'

Dit is de licht bewerkte tekst die Chris Rutenfrans op 16 oktober uitsprak bij het in ontvangst nemen van het eerste exemplaar van ***De nieuwe standenstaat*** *van Martin Sommer.*

Chris Rutenfrans *is eindredacteur van Wynia's Week.*

Wynia's Week verschijnt nu drie keer per week! *De groei en bloei van Wynia's Week is te danken aan de donateurs.* ***Doet u al mee? Doneren kan op verschillende manieren. Kijk HIER. Hartelijk dank!***